

„Men kære! . . . Hvor kommer du her? Skal du ikke med til Mødet?“

„Jo, det var egentlig Meningen, og jeg var ogsaa paa Vej derhen med min Mand; men saa foretrak jeg at se lidt ind til dig. Jeg tænkte jo nok, at jeg skulde finde dig alene hjemme idag, og — ærlig talt, du — jeg bryder mig ikke saa meget om at træffe din Svigerinde og Jægermesteren. Der er noget, jeg gerne skulde snakke med dig om. Min Mand kommer saa tilbage og henter mig, naar han har hørt lidt paa Talerne. — Sig mig nu blot, kommer jeg til Ulejlighed?“

„Ikke det mindste! Tværtimod! Jeg sad netop og trængte til Selskab. Jeg er ganske rigtig alene . . . det vil sige, her er en Tante til min Svigerinde; men hun ligger i Sengen og har ondt i Maven af en for stor Dosis Petroleum.“

„Petroleum?“

„Ja, det er en latterlig Historie. Den kan du faa siden. Lad mig nu høre! Hvad er det saa, du vil betro mig?“

„Ja, nu bliver du maaske forskrækket og synes, at jeg er paa-trængende . . . men ser du . . . du veed vist, at der paa Søndag skal være en lille Festlighed derhenne i Præstegaarden. Har min Svoger ikke talt om det?“

„Jeg tror det nok.“

„Ja, vi kalder den for „De Gamles Sankt Hans Fest“. Alle de Folk her i Sognene, der er over femogtreds, er indbudt. De faar Kaffe og Hvedebrød og bliver underholdt paa forskellig Maade. Vi havde en lignende Fest ved Juletid, og du skulde have set de gamle Menneskers Glæde! . . . Kunde du nu ikke have Lyst til at overvære saadan noget engang og maaske være mig lidt behjælpelig med Kaffeskænkningen? Jeg tror, det vil interessere dig. Allergladest vilde vi naturligvis være, dersom du kunde tænke dig at være med til at underholde de Gamle ved at spille lidt for dem. Der findes rigtignok ikke noget Klaver i Præstegaarden; men min Svoger har et godt Stueorgel.“

Jytte saae ned paa sin Fod, der vippede op og ned, som om hun slog Takt til sine Tanker.